UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: & s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante A

urn:nbn:de:hbz:466:1-98842

Visual Library

orerisviridiqꝫ in ceſpite flores.Lucre.li.iij.Cō turbare animū ꝗcunꝫ adoriť & infit.Lucil.li. v. Cōturbare aiam potis eſt ꝙdcunꝫ adoriť. id eſt aggrediť.quod verbū Priſ. dicit eſſe cō mune qui & Aureliū refert ita ſcripſiſſe.ab his Gallos eſſe adortos.Ortus ꝓ natiuitate quarti eſt ordinis.in alio autem ſcato hortus:licet ab orior veniat:differentię tamē cauſa aſpiratio nem in initio recipit: ꝙ ſecundi ordinis eſt.

Ornatus ſecūda & quarta declina.declinari pōt dicēte ī andria Terē.nihil ornati:nihil tumulti

Orontes huiꝰ orōtis vl orōti:tertia & ſecūda de cli.declinari ꝑt. Vir.li.ꝙnei.i. Nūc acris orōti: nūc amici caſum gemit:ꝓpriū fuit viri nomē. Eſt eodē noīe Syrię fluuiꝰ:teſte Ptole.q(vt ſcri bit Pli.)iuxta heliopolin exoriť. de ꝙ meminit Iuue.cū ait.Iāpridē Syrꝰ in Tyberim defluxit orōtes.Orōtes itē mōs ē Medię:vt Pto.oñdit.

Ortigia.Require in dictiōe ortix

Ortigometra.Require Ibidem.

Ortix huius ortigis cū t exili & y greco. ortigia ortygometra ī vno ſcato accipi pñt:auis eſt ꝙ aſas ꝓturnix:vulgo aūt qualea dř. Proprie au tē ortygometra rex eſt ꝓturnicū.& ꝓducit pe nultimā.ꝙa apud greꝯos cum ϰορτυγομητρα ſcribiť. Ortigia itē eadē ſcrip.inſula eſt in mari Aegeo: ꝙ & Delos vocař: teſtib Seruio & Pōpe. Alia ē eodē noīe īſula circa Siciliā.de ꝙ Vir.li.ꝙnei.iij.Sicano ꝑēta ſinu iacet inſula cōtra.Plemmyriū vndoſū:nomē dixere prio

Ortus.Req.in dic.orior. (res ortygiam.

O ante S

Os huiꝰ oſſis cū duplicato ſ:& ß oſſu indeclina bile.& ß oſſum huiꝰ oſſi declinari ꝑt:teſte Pri ſci.ꝙ & Pacuiū refert dixiſſe in Chriſide.Oſſū inhumatū.ꝙd tñ Proby negar.ſ.hoc oſſum de clinari poſſe.ſed Proby fallit. Vñ Cœliꝰ lib.iij. ait.Galuarięqꝫ ipſum eius oſſum expurgarūt: inauraueruntqꝫ. Siſi ꝙqꝫ mō ꝓtulit Accius cū dixit in Annalib. Fraxinꝰ fiſſa ferox:infiſſaqꝫ ſcindiť oſſis: ꝓ oſſib. Inde fit Oſſeꝰ oſſea oſſeū Iuue.ſatyra.v.Gętulus dabit:aut nigri manus oſſea mauri. Hæc oſſa cū duplicato ſ:mons ē in finib Theſſalię: teſte Solino.de ꝙ Luca.li.i. Quātus piniferæ boreas cū Thraciꝰ oſſæ. In de fit oſſæus oſſæa oſſæū cū æ diph.Luca.lib. vi. Attollit titan:rupos oſſæa coercet.Oſſa itē vrbs eſt Biſaltiæ in Macedonia:teſte Ptolem.

Os huius oris.& oſculū in forma diminitiua:in vno ſcato accipi pñt: etſi Priſ.dicat oſculū pri mitiui ſcatū nō detinere.Cōtra quē eſt Horatij auctoritas ad Lydiā ſic ſcribētis. Oſcula ꝙ ve nus ꝙnta parte ſui nectaris ībuit.Oſcula em ꝓ ora dixit. & Vir.li.ꝙnei.i.Oſcula libauit natæ: hoc ē ora libauit.i.leuiter tetigit: vt ꝓbe inter pretaꝰ eſt Seruiꝰ.Itē Ouid.li.Meta.i.Syderib ſimiles oculos:videt oſcula:ꝙ nō eſt vidiſſe ſa tis.i.ora.Os habet oēs pſales caſus.ꝑterꝙ gum oriū:ꝙd nuſꝙ lectū eſt.Vir.li.ꝙneid.viij.Cōpo nēs manibuſqꝫ manꝰ:atqꝫ ori ori ora.Oſculum item baſiū dř.hoc tñ intereſt teſte Donato ſup Teren.Eunuc.ꝙ oſcula ꝓprie officioꝝ ſūt: ba ſia pudicoꝝ affectuū:ſuauia libidinū vl amoꝝ

Oſculor oſcularis cōmune y bū eſt:teſte Probo &(vt ſcribit Feſtus) veteres o lřam in au diph thongū mutātes: dicebāt oſculor. ꝙnetiam & Oſculo oſculas ꝓtulerūt: teſte Marcel. Titiniū referente dicentē.Laudo quod oſculaui caput.

Oſculo. Require in dictione oſculor.

Oſculum.Requite in dictione Os huius oris.

Oſor.Reqre in dictione odio.

Oſſa mons.Reqre in dictione Os huius oſſis.

Oſſæus.Req.in dic. Os huiꝰ oſſis.

Oſſum.Ibidem Oſſu. Ibidem.

Oſtentum.Require in dictione oſtentus

Oſtentus quarti ordinis irriſio diciť.oſtentū au tem portentum vocatur.

Oſtra. Reqre in dictiōe Oeſtrus

Oſtrea.Ibidem. Oſtreū. Ibidem

Oſtrum.Require ibidem

O ante V

Ouillus. Require in dic.ouis.

Ouinus.Require ibidem.

Ouum.Require in dictiōe ouis

Ouis apud antiq̄s tā maſ.ꝙ fœ.gñis fuit:teſtibꝰ Capro & Priſ. Vñ Varro referēte Gellio li.xi. nocti.atti.ait.Ego ei vnū ouē mulctā dabo: & facit in ablto ſingu.oue & oui:teſte Var.lib.i. de analo.Inde Ouinus na nū. & dīnutiue Ouil lus la lum:teſte Priſ.Ouū notū eſt ꝙd ſcat.

O ante X

Oxi.Require in dictione ocyus

Oxis.Ibidem Oxus.Ibidem

O ante Z

Ozimū cū i lat.ſcribiť. neqꝫ ab Oza viri hebrai ci ꝓpo noīe deſcēdit:vt ridiculꝰ cū Catho.ſom niauit Vgu.ſed ab ozω:ꝙd redolere ſt deriua tur.Nā edulij redolētis genꝰ eſt ex inteſtinis.vt ꝙdaꝫ volūt ꝓfecti.Perſius.Quom bñ diſtincto cātauerit ozima vernæ. Ocymū cū t exili & y greco hęrba eſt quā alij baſilicū vocāt:a celeri tate naſcēdi ſic dictū:auctore Pōp. Columel.li. xi. Ocyma ꝓprimite et grauib dēſate cylindrꝫ

P ante A

PAcio pacis.et pacificor de ponens dici pōt:teſte Pom pe.ſed & paciſco veteres ꝓ tulere:teſte Marcel. Næuiū referente dicentē.Sicilienſes paciſcit obſides vt reddant: quodverbū teſte in Dona tum Sergio: tā accuſatiuo:

p ante A

q̄ ablt̄o iungi potest. vt pact⁹ sum hāc rem: vel hac re. Nā pactus sum paciscor format p̄teritū Ouidi. li. Fastor̄. iiij. Et pactura fuit pactus: nisi Iuppiter esset. A pactū supino fit hæc pactio et hoc pactū. A pacio pacis ỹbo fit etiā hæc pacio huiꝰ pacionis absq; t idem significās: quod pactum siue pactio: vt autor est Pompeius.

Paciſco. Require in dictione Pacio.

Paciſcor. Ibidē Pactio. Ibidem.

Pactum. Require ibidem.

Pacio pacionis. Require ibidem

Padua vrbs ē Venetię: q̄ antea Patauiū cū t exili cognoiatū est: dicēte Vir. li. ęnei. i. Hic tn̄ ille vrbē Pataui: sedēq; locauit ꝑ pataui. Est & eodē noīe Patauiū vrbs Bithyniæ: vt Pto. oñdit.

Pago. Require in dictione pango.

Pala. Require in dicti. Pala.

Palea. Ibidē. Pales. Ibidem.

Palinur us cū vnico l & i latino scribit: mons est Siciliæ: teste Acrone: dicēte etiā Hora. in. iij. carmi. nec sicula palinur⁹ vnda. Fuit etiā ꝓpriū viri nomē: de q̄ Vir. Ecce gubernator sese palinurus agebat. Aliter accipit apud Marria. vbi ait Minxisti Pauline sed currente carina. Meiereius iteꝝ iā palinur⁹ eris. b̄ ē bis meiēs. Nā πομίν ꝼcat meiere: & ουρος vrina dr̄. Paliurus cum vnico l & i latino herba est spinosa: de q̄ Virg. in Buco. Cardu⁹ & spinis surgat paliur⁹ acutis Est etiā nomē arbor̄ in aphrica. Paliur⁹ itē palus q̄dam est Marmaricę ꝓuinciæ: teste Ptole.

Paliſei cū vnico l & i latino duo fuerūt fratres: q̄s Macrobi⁹ in Saturna. Iouis & Thalię filios fuisse asseuerat. Lactāti⁹ ỹo grāmatic⁹ sup̄ lib. xij. Thæb. & Seruiꝰ sup̄ li. ix. enei. hos Aetnæ nymphæ filios dixere. Phalaliſei cū ph & vnico l & i lati. popli fuerūt Hetrusci. de q̄b Ouidi. Fastor̄. vi. Adde senē Tatiū Iunonicolasq; Paliurus. Requi. ī dicti. palinurus (phaliſcos.

Palla cū duplicato l scribit: vestimētū est mulieꝛe deductū vsq; ad vestigia. de q̄ Iuue. saty. x. Cassandra inciꝑet: scissaq; polyxena palla. Est & eodē noīe vrbs a latere meridionali insulæ Corsicæ: teste Ptole. Pala cū vnico l: vētilabrū dicit: necnō ignis quoddā receptaculū ac instrumentū quoddā ligneū: q̄ in clibanū panis immittit & extrahit. Palæ itē dorsa vocāt dextra læuaq; eminētia mēbra. Palea cū vnico l scribitur. Nā & primā corripit syl. Hora. serm. xvi. Cū pater ipse domꝰ palea porrectus in horma Vir. geor. i. Surgentē ad zephirū paleæ iactantur inanes. Palus secūdi ordis mas. gn̄is cū vnico l scribit: & primā ꝓducit syl. Tibul. Hic do cuit tenerā palis adiūgere vitē. Hora. lib. i. ser. Obscœnoq; ruber porrectꝰ ab inguine palus. Palus huiꝰ paludis fœ. gn̄is cū vnico l scribit: & primā ꝯripit syl. secūndā indifferentē habet. Vir. geor. iiij. Cocyti tardaq; palꝰ inamabilis vnda. Hora. in arte poeti. Regis opꝰ: stirilisq; diu palꝰ apraq; remis. Pallas huiꝰ lantis cū duplicato l scribit. & si a Tortel. cū vnico l scribi p̄cipiat: filiꝰ fuit Euādri a Turno occisi. Pallas huius palladis: dea Minerua cū duplicato l scribit. & ab eo q̄ est Pallas huiꝰ pallātis dicta est: testib⁹ Seruio & Ioāne Isaacio sup̄ Hesiodū Grāmatici aūt grēci παλλο; q̄d est vibro dicā pallada ꝓhibēt: eo q; hastā vibrare ꝓsueuerit: docueritq;. Est & eodē nomīe palus q̄dam aphricæ: teste Ptole. Pales cū vnico l: dea palestræ vel dea pabuli vocat: quā alij Vestam: alij deū martē appellāt: & a Varrone teste Seruio: masc. gn̄e ꝓferr̄. a Virg. aūt fœ. cū ait in initio libri. iij. geor. Te q̄q; magna pales, nec mirū si a Varro. mas. gn̄e Pales deus voceꝝ. nā & Venerē deū appellatū esse ostēdit Macrobi⁹ in. iij. Saturnaliū. Palliū cū duplicato l scribit. Marr. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format ꝑ diminutionē Palliolū penultima correp. syl laba. Iuuena. saty. iij. Cultam palliolo mulier nempe ipsa videtur: genꝰ est vestis

Pallas. Require in dicti. palla.

Palliolū. Ibidē Pallū. Ibidem.

Palpo pas cū regit actū̄ actiuū est verbū. cū ỹo dim̄ neutrale: q̄d & deponēs ꝯcupiscitiuū cōperiꝝ dicēte Hora. sermo. xi. Et cui si palpere recalcitrat vndiq; turus. id est adulteris vel blandiaris.

Palpor. Require in dictione palpo.

Palūbes cū vnico l masc. & fœmi. gn̄is ē: testib⁹ Capro & Probo. qn et hic palūbus declinari ꝑt dicēte Persio saty. iij. At cur nō potius tenero q; palūbo. Martia. Inguina torquati tardant: hebetantq; palūbi: colūbæ sunt siluestres

Palumbus. Require in dictione palumbes

Paluſter mas. paluſtrꝭ fœ. paluſtre. neu. gn̄is. & paluſter paluſtra paluſtrū: teste Pris. decli. i p̄t.

Palus. Require in dictiōe palla

Pampinꝰ cū i lati. fœ. & mas. gn̄e ꝓferri p̄t: testibus Diomede: Donato: Sergio: Capro & Probo: & pr̄sil. corripit. Vir. in geor. Heu male tū mites defendet pāpinꝰ vuas: foliū vitis dicitur.

Panacea. Require in dictione panace

Panace huiꝰ panaces cū vnico n: & hęc panacea declinari in recto pōt. Luca. lib. ix. Et panacea potēs: & Thessalla cēraurea. Columella. li. xi. Nūc medica panacē lachryma succoq; salubri genus est herbæ quæ a Grēcis cū ει diphthongo πανακεια scribit: quo noīe etiā Aesculapilia vocata fuit: teste Aristopha. in Pluto.

Pando. Require in dictione patior.

Panegyris cū y grēco in tertia syl. scribit. neq; a pāgo gis deriuat: vt cū Catho. sōniauit Vgu. sed græca magis est dictio: teste Quinc. & apud nos cōuentꝰ ꝼcat. Alij dicūt esse solēnitates: in

quibus & dñ & principes laudari ꝓsueuerunt.
Pangæus cū æ diphthōgo in singu.nu.mascu. gñis est.in pl'ali vero neu.Statius lib.siluarū.i. Illi pangæa resultāt. Ismaracq; & quondam genialis littora naxi:mons est Thraciæ.
Pango gis facit in ptō panxi:pepigi:pegi:testibꝰ Charisio & Pris. Seruiꝰ aūt sup̄ li.vij.ænei.dicit:ꝙ pāgo:vñ volūt fieri p̄teritū pepigi:nusq; lectū est:sed a pago gis formaſ.vñ Tul.ad Heren.ait.Hoc modo rē vbi pagūt:oſoni pāgūt A quo etiā verbo pegi p̄teritū formatū ē:teste Quinti.Ego aūt & pāgo cū n:& absq; n pago dicendū puto:cū.s. in p̄terito pepigi facit & pegi.Quod etiā ꝓ compositū paret.vt impingo impegi.compingo cōpegi.Cū vero panxi p̄teritū formaſ: tunc a pango cum n factū dicimꝰ Et triplex detinet significatū. Vñ versus. Pegi iungo:cano:panxi:pepigiq; paciscor
Panthera.Require in dictione Panther.
Panther cū th aspirato mas.gñe.& pāthera fœ. declinari p̄t:teste Pris. Hora.in episto. Diuersū ꝓfusa genꝰ pāthera camelo: animal est ferum. Vñ ex παν:q̄d ſcat totaliter.& θηρ fera componiſ.Aliā somniauit Vgutio deriuationem: quā & Catholicꝰ confirmauit.Aiūt cm̄: pāther dr̄ n panthon:q̄d est oīum:q̄si omniū sit amicus.
Papauer neu.& mas.gñe veteres protulerūt vt Cap̄ testaſ & Prob:& mediā ꝓducit syl.Vir. geor.i. Necnō & lini segetē:& cereale papauer
Papilla.Req.in dic. papula.
Papula:carbūculus ī carne vocaſ.Vir.geor.iij. Ardēres papulæ:atq; īmundꝰ olētia sudor.Papilla cū dupli.l: ea est:q̄ e māma lac sugitur: et nōnunq; ꝓ ipsa māma ponit. Vir.lib.ænei.xi.
Hasta sub exertam:donec perlata papillam
Par cū cōpositiōe:vt dispar:impar: compar: iepar: triū est generꝫ: gn & hic & hæc paris & ꝑ pare declinātur: teste Pris.li.vij. Vñ Athacinꝰ in socrū ait.Ad hāc fortunā accessit ei fortuna paris.Et licet par,ꝓducta apud poetas syllaba ponatur:in obliquis tamē pa syllabā corripit: & tam drō q̄ gtō iungi pōt.Ouidi.lib. Meta.xiij. Sunt quoq; par alꝰ ætas in ouilibꝰ agnæ.Luca.lib.x.Quē metuis:par huius erit.& facit in ablto singu pare vel pari. Virg.in Bucoſ.Numero deus impare gaudet.Luca.lib.ix. Ergo pari voto gessisti bella iuuentus.
Paradisus cū i lati.& vnico ſ (greci παραδ\ει/σοσ)tā masq; fœ.gñis est. Qui dū,ꝓ loco pomis consito accipiſ:pomariū appellari potest. Paradisus item vrbs est in Syria:teste Ptolem̄.
Paragoge figura est cōtraria apocopē: quā alij Paralepsim.alij,plepsim vocāt.i.p̄sumptionē: teste Donato.Paragogon dici pōt deriuatiuū.
Paragogon.Require in dictione paragoge.
Paraphū,Require in dictione Paragraphus
Paragraphus masc. & paragraphum neu.genere declinari potest.
Parasceue huius parasceues cū c exili postꝫ scriſ biſ.neq; ex paro ras et scœna cōponiſ:vt Vgutio: Mamotrectus:Brito:Catholicꝰ somniarunt sed a παρᾰσκεύᾱξω:quod est prꝑaro descendit. Vnde & præparatio interpretatur
Parco cis facit in ptō peperci et parsi:teste Prisci. quinetiā parciui:teste Marcel.Næuiū inducente dicentē.Suo labori nemo parciuit.
Pare.Require in dictione par.
Pareo.Req.in dictione pario.
Pario paris tertia & quarta ꝓiug.declinari pōt. Enniꝰ.Oua parire solet pennis genꝰ cōdecoratū.& facit in ptō peperi.in supino partū & paritū:ri syllaba a quarta ꝓiuga.,ꝓducta. a tertia autē correpta: vt est apud Statiū lib. Thæbai. Hosti veniat paritura marito.& facit in futuro indicatiui modi pariam & paribo: teste Nonio Pōponiū inducēte dicentē in auctorato.Si pregnās nō es paribꝫ nunq̄. Pareo pares secundæ ꝓiug.facit in ptō parui:in supino paritū: ri syllaba correpta: & ,ꝓducit pa syllabā. Vir.li. ænei.iij. Apparent camerina procul. Paro ras primæ ꝓiuga.pa syllabā corripit. Sta.li. Thæbai.iij. Apparat.& longo recalet furor
Paris facit in gtō paris vel paridis.Oui.li.Meta mor.iij. Accusoq; parim :prædāq; Helenāq; reposco:fuit priami regꝭ filius
Parma:breue scutū est. Vir.li.ænei.xi.Ense leuis nudo:parmaq; inglorius alba.Parma itē fluuius est Galliæ cisalpinæ:& in eo dē noīe vrbs a fluuio cognomīata.de qua Mar. Tundet & innumeros gallica parma greges. Ab hac parma Parmēses vocitati sunt.Est & alia parma:a q̄ parmani dicti sūt:teste Var.li.i.de analogia
Parmani.Require in dictione parma.
Parmenses.Require ibidem.
Paro paras.Require in dictione pario
Paro huiꝰ paronis mas.gñis:nauigij est genus. neq; a pirata descēdit:vt cū Catholicꝰ Vgu.somniauit.Paros fœ.gñis:insula est vna ex cycladibus.dē qua Virg.lib.ænei.iij.meminit dicens. Olearon:niueamq; paron.Hęc pharos huius phari cū ph:insula fuit Aegypti:nūc aūt Alexandriæ:teste Ser.sup̄ li.xi.ænei.dicēte etiā Luca.Nūc clausſtrum pelagi cœpti pharon insula quondā. In medio stetit illa mari:sub tpevatis Proteos:at nūc est pallæis ꝓxima muris.Pharos itē turris est Hostiēsis.de q̄ Sta. li.silua.iij. Lumīa noctiuagæ tollit pharos æmula lunæ.
Paropsis cū o in secunda syllaba scribiſ:nō cū a parapsis:vt Ineruditi enūciāt: & ex παράκα ιοψον.id est ad cibū:cōpositum vocabulū est. ,ꝓprie iuris est genus:auctoribꝫ Polluce:et Eustachio:quāq; nōnunq; & ꝓ obscenioꝫ reposi/

P ante A

torio apud idoneos tã græcos q̃ latinos legat auctores. Martiał. Cum portat gaudẽs ancilla paropſide rubra Halecẽ. neq; a σιτος parop ſis deſcẽdit: vt cũ Catho. Vgu. ſomniauit.

Paros. Require in dictiõe paro.

Partio partis. & partior depo. dici p̃t: teſtib⁹ Seruio: Marcel. Priſci. & facit in futuro indicatiui modi partiã et partibo: partior & partibor: vt eſt apud Pſalmographũ. Letabor & partibor ſicimã. Plau. in Aſina. Hanc q̃dem quã nactus ſum prædã: cũ illis partiã. In cõpoſitiõe q̃nq; a l̃ram retinet. q̃nq; mutat in e: teſte Priſciano.

Partior. Require in dictione partio

Partus huius partus vel partuis more antiquo: vel parti. teſte Marcel. veteres declinabãt. Vñ Pacuui⁹ ait in Atalanta. Vbi ego grauidã ſentio agrauaſcere ꝓpinquitate parti. Var. ĩ andabitis. Cãdidũ lacte papilla cõfluit ſignũ putãt ne q̃d hic partuis ſequat mulierẽ. Et facit ĩ dtõ pl̃ali & abltõ partub⁹: vt. ſ. differat a pars: cui⁹ datiuus pl̃is eſt partibus. Nõnun q̃ & ꝓ partu partio ponitur: teſte Priſciano.

Paſcalis. Req. in dic. paſcua.

Paſceolus ſaculus eſt ex aluta factus: auctoribus Marcel. & Ser. Plauẽ. in rudẽte. Præterea centũ denaria philippea: id paſceolo ſeorſum. Paſcillus forma parui eſt panis: vtiq; diminutiuũ a pane vt ſcribit Põpe. Paxillus ab eo q eſt palus diminutm̃ eſt: teſtib⁹ Marcel. & Priſ. Paſtill⁹ diminutiuũ videt a paſta: etſi gen⁹ mutet. Alĩ vo lunt vt a paſtu veniat: vbi & genus ſeruat. Hora. ſer. ĩ. Paſtillos Kupillus olet: Gorgoni⁹ hircũ. Põpeius aũt neu. gñe ꝓtulit: cum dixit. Paſtillum in ſacris gen⁹ rotundi.

Paſcha cũ ch aſpirato ſcribit & a greco originẽ trahit: teſtib⁹ Apuleio & Lactan. firmiano. Nã a πάσχω q̃d eſt patior deſcẽdit. At ỹo Eccleſiaſtici a phaſe hebraico deductũ pl̃hibẽt: & trã ſitum interp̃tati ſunt Auguſtin⁹: Ambroſi⁹: & Hiero. cum ait. Eſt em̃ phaſe. i. trã ſitus dñi. Eſt aũt paſcha neu. gñis: et facit in gtõ paſcatis: teſte Probo: cũ. ſ. eſt tertĩ ordis: hoc ẽ cũ paſcha eſt neu. gñis. vñ Auſoni. ait. Nos etem̃ primis ſanctũ poſt paſcha diebus. Poteſt etiã declinari prima decli. hæc paſcha huius paſchæ fœ. gñe Hiero. in Ioanne. ca. xĩ. Ante diẽ feſtũ paſchæ ſciẽs Ieſus: q̃a venit eius hora vt trãſeat ex hoc mũdo ad patrẽ. Quare errauerũt Donat⁹ cog nomẽto minor: Vgutio: Brito: Mamotrectus Catholĩ. Alexãder: declinãtes declinatione prima. hoc paſcha hui⁹ paſchæ neu. gñis: cũ nulla corr̃piat dictio in a terminata: q̃ mutata tertia declinatione in primã: neu. poſſit eſſe gñis: ſed potius fœ. gñe tales dictões declinant: teſte Priſci. vt ſyrma: ſchema: dogma: diadema: glanſcona: & alia cõplurima. Auguſtin⁹ tm̃ ſer. ferię iĩ. poſt paſca neutro gñe ꝓtulit: dicẽs. Gratias agere debem⁹ deo noſtro: ꝙ dũ ſancti paſchæ ſolẽnitatẽ colimus: futuræ reſurrectiõis ſpeciẽ iam videmus. Verum (vt ego puto) textus librariorum vitio deprauatus eſt.

Paſcullus. Require in dictione paſceolus.

Paſco paſcis. & paſcor deponẽs vſurpatur: teſte Ser. Vir. li. geor. iĩi. Paſcunt̃ ſiluas: & ſumma Lycęi. q̃d tm̃ a paſco differre Lauren. tradidit.

Paſcor. Require in dictõe paſco

Paſcua in ſingu. nu. fœ. gñis eſt. in pl̃ali ỹo neutri. Inde fit paſcualis paſcuale. Cato tm̃ (vt Põpe. refert) paſcales oues ꝓ paſcuales dixit. et Lucil. ait. Paſcali pecore ac montano: hircho atq; (ſoloce

Paſcualis. Req. in dic. paſcua.

Paſſerculus. Req. in dic. paſſer.

Paſſer cũ duplicato ſ: eo ꝙ caducũ patiat morbũ dictus eſt. neq; a pario deducit: eo ꝙ libidinẽ pariat. neq; ab eo q eſt paruus q̃ſi paru⁹ ſit paſſer: vt vtrũq; ſomniauit Vgu. Et format diminutiue paſſercul⁹: auicula eſt nota. Paſſer itẽ gen⁹ eſt piſcis. de quo Hora. ſer. xvĩi. Paſſeris atq; inguſtata mihi porrexerit ilia rhõbi. Rurſum paſſer nomẽ eſt loci in Italia. de quo Martia. Mon mollis Sinueſſa feruidiq; Fluct⁹ paſſeris: aut ſuperbus Anxur

Paſtillum. Require in dictiõe paſceolus.

Paſtillus. Require ibidem.

Patagium. Req. in dic. patagus

Patagus morbi gen⁹ eſt: patagiũ id dicit: quod ad ſummã tunicã aſſui ſolet: teſte Feſto. vł (vt ſcripſit Nonius) patagium aurea clamys eſt. q̃ precioſis veſtib⁹ immitti ſolet

Patara. Regre in dictõe patarus

Patarẽus. Require ibidem

Patarus cũ t exili ſequẽte a: filius fuit Apollinis. Patara eadẽ ſcrip. vrbs eſt Lycię: teſte Prole. a pataro filio Apollinis cognoĩata. de q̃ Oui. li. Meta. vi. Meſſe neq; ferox Patareq; : humiles cleonæ. Vbi & more greco Patare huius patares declinat. a q̃ fit Pataræus cũ æ diph. Sta. li. Thæb. i. Phœbe parẽs: ſeu te lyciæ pataræa nuoſis: exercent dumeta iugis. Hora. in. ĩi. car. Delius & pataræ⁹ appollo. vbi ta ſyllaba apd Sta. correpta eſt: apud Horatiũ vero producta

Patauiũ. Req. in dic. padua.

Patena. Require in dictione patina

Pateo. Regre in dictione Patior

Patera cum t exili: poculi genus: mediã corripit ſyl. Oui. lib. Faſto. iĩi. Cunq; meri patera turis acerra fuit. Virgi. li. ęnei. i, Ille impiger hauſit. Spumantẽ paterã: & pleno ſe proluit auro.

Patina cũ t exili & i lati. ſcribit: et mediã ſyllabã corripit. Iuue. ſatyra. iĩi. Debet magn⁹ patinæ ſubituſq; Prometheus. Hora. ſermo. xvĩi. Vt modoſi patinã peda lapſus frangat agaſo: ge-

nus est vasis. Patena cū t exili sequente e mediā ꝓducit syl. operculū est calicis

Patio. Require in dictōe patior.

Patior pateris depo. ⁊bū est: teste Prīs. q̄d tamē Donat⁹ dicit esse cōe. Veteres etiā patio patis ꝓ tulerūt: teste Diome. q & Mæuiū refert scripsisse in ꝓiecto. Popul⁹ patit: vt patias mō. In cōpositiōe q̄nq; retinet a lr̄am. q̄nq; mutat in e: vt cōpatior: perpetior. & facit in supi. passum. Sicut pateo & pado. Pateo facit in ptō pati & passus sum. in supi. passum: teste Prīs. Pādo format etiā supinū passum. teste Prisc̄ia. q̄netiā & pansum: vt tradit Beda sup Donatū. In cōpositiōe aūt aliq̄n a lr̄am seruat: nonnunq̄ in e vertit: testib⁹ Seruio sup li. i. ęnei. & Gellio lib. xv. noct. atti. Cæcilius. Cum se ex regulis hæc nūciasset flām eū expassū domi, ꝓtelerūt. Plau. in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eūdē extra portā dispessis manib⁹: patibulū cū habe

Patrimes non is dr̄: cui pater defunctus (bis est: vt Vgu. somniat: sed cui pater viuit appellatus est. Festus in dictiōe flaminia. Flaminia dicebat̄ sacerdotula: q̄ flaminicæ diali ꝑministrabat: eaq; patrimes & matrimes erat. i. patremę matremq; adhuc viuos habebat. Hæc ille

Paueo ues secūdę ꝓiug. facit in ptō paui. Sicut et pasco. Pauio pauis quartæ f̄cat tundere: feriri. Vnde pauimen & pauimentū. Iuue. Verre pauimentum: & nitidas ostende columnas

Pauimen. Require in dic. paueo

Pauimentum. Require ibidem.

Pauio pauis. Require ibidē..

Pauo. Regre in dictiōe pauus.

Pauor & pauos in recto declinari pōt: teste Nonio. Næuius in Licurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timor pauos..

Pauos. Require in dictōe pauor

Paupera. Requi. in dic. pauper.

Pauper triū generę est: testib⁹ Probo & Prīs. lib. vi. sed lib. v. idē Prīs. cōis tradit esse gn̄is. Cōperitur etiam fœmi. gn̄is paupera: dicēte in aulularia Plau. paupera hæc res est.

Pauperies & paupertas hoc distant vt tradit Caper: q̄d pauperies damnū est: pauptas ⁊o ipsa cōditio: sed & ꝓ pauptate pauperies nōnunq̄ ponit̄: vt auctoritate Enn̄i scribit Noni⁹ dicentis in Hecuba. Qd' in pauperie senex grauiter gemmā. Hora. in Epist. Impiger extremos curris mercator ad Indos. ꝓ mare pauperiē fugiens: ꝓ saxa: ꝓ ignes. Pauptas a Var. pl'ali etiaz nu. declinat̄. Ait em̄ li. de vita patrū. i. Quid inter hos Ioues iterfit: & eos q ex marmore: ebore: auro fiūt potes animaduertere & horę tem porum diuitias & paupertate.

Paupertas. Require in dictiōe pauperies

Pausa quies dicit̄: pausia genus est oleæ: de qua Virg. geor. ii. Orchites: radīq; & amata pausia baccha. Hāc Pli. posiam appellauit: cū dixit li. xv. natu. histo. Tria sunt oleæ genera: orchites radīi & posiæ.

Pausia. Regre in dictiōe pausa.

Pauus huius paui. & pauo huius pauonis declinari potest. auis est nota.

Pax habet pl'ali nu. paces. Var. de vita patrū. iii. Animaduertendū primū: ꝙbus de causis constituerint paces. Horatius. Hoc paces habuere bonæ: ventiq; secundi.

Paxillus. Req. in dictiōe pasceol⁹.

P ante E

Pæan cū æ diph. scribit̄: & a πατίω q̄d est ferio deriuat̄: auctore Festo. vel vt Eustachio placet a πατίω: q̄d est medeor. ꝙ. s. morbis remedias finē faceret talis grauitatis Apollo dictus ē vel Apollinis laus: & abusiue omniū deoręm: teste Ser. Vir. li. ęnei. vi. Vescētes: letūq; choro. Pęana canētes. Pœas cum œ diph. scribit̄. Neq; a ϖάίω: q̄d est ferio descēdit: q̄uis artis sagittandi fuerit peritissim⁹: sed a ποιάσ. neq; scribit̄ in recto pœan: vt inepte declinat Tortel. Nam in gtō pœanę facit: q ab eo qui est in recto pœam formari nō p̄t: pater fuit Philoctetę. Pæon huius pæonis cū æ diph. a nostris bisyllaba dictio effectura: a gręcis aūt e lr̄a interposita: trisyllaba pæon enūciat̄: ꝓpriū fuit viri nomen: artis medicinę peritissimi. A q̄ Pœonia herba cōperta fert̄: et sic cognoīata. A qua etiā herba regio: q̄ Emathia vocat̄: pæonia primū appellata est: cui⁹ populi pæones vocitati sunt. Sta. in Achillei. p̄terit: & dedici q̄ pæones arma rotaru. Sūt aūt Pæones iuxta pangæū ꝓmontoriū: teste Herodo. li. histo. vii. Sed iam partem esse Macedoniæ pæoniā dixit Iustinus lib. vii. Pæon itē eadē lr̄atura: gen⁹ est pedis: q a Diomede quadruplex esse tradit̄. etsi a Tortel. duplex tm̄ dicat̄: q̄ę vnus ex lōga & trib⁹ breuib⁹ cōstat. alius ex breui & lōga & duab⁹ breuib⁹: terti⁹ ex duab⁹ breuib⁹: & lōga & breui. vltim⁹ ex trib⁹ breuib⁹: & lōga. Pan hui⁹ panis dict⁹ ē quidā deus pastorę. Panis cibus hoīm est. Pannus secūda: & pānis tertia decli. declinari pōt: teste Marcel. Pōpniū inducēte dicentē. Bono animos es video: erupuisti primū de pannib⁹ ꝓ pannis pann⁹ (inquit Marcellus: Pōpe. Seruius) format ꝓ diminutionē pānicula: q̄netiā & panulla: teste Prisc̄ia. stamen dr̄ inuolutū: vt scribit Festus. vel (vt interpretat̄ Prīs. lignū est quod inter stamina currit: vel ipsum stamen. Tumor quoq; inguinum ex formę similitudine pannus appellat̄: teste festo. Pannus itē format diminutiue panniculus: dicēte Iuue. saty. vi. Et panniculus bombycinus vrit

Pæas. Rquire in dictione pæan.